

оу́бѣдѣша ѿ нѣхъ, разошаша къ вождѣмъ своимъ: Онѣ же прѣидоша къ воеводамъ и тысящникомъ и ко великомъ князю своимъ, и прѣидоша къ шатрѣ Олофернову, и рѣша съи́емъ надъ всѣми егѣ: возведи оубо господина нашего, зане дерзнуша раби сходить къ намъ на браня, да истребятъ въ концѣхъ.

И вниде Вагѣа, и толкне во двори шатра, мнаше во спати егѣ со Ісидору. Егда же никтоже послѣдѣша, разтворивъ вниде въ лѣстницю, и ѡверте егѣ при прѣзѣ повержена мѣртва, и глава егѣ ѡмѣла бѣсть ѡ негѣ. И возопи глаголюмъ великимъ съ плачемъ и стenanіемъ и воплемъ крѣпкимъ, и раздрѣ ризы своѣ. И вниде въ шатеръ, и лѣже бѣ Ісидоръ ѡбѣтѣиши, и не ѡверте еѣ, и ѡзвочѣ къ людемъ, и возопи: Ѹвергошася раби, сотвори стѣхъ еди́на жена єврейска на домъ царя Навходоносорѣ: зане сѣ Олофернъ долъ, и главы нѣсть на немъ. Егда же оуслѣшаша сѣ глаголы князѣ силы Исѣровы, раздрѣша ризы своѣ, и смятѣся дѣша нѣхъ съѣмъ, и бѣсть нѣхъ крикъ и вопль съѣмъ посреди полка.

Глава ѿ.

Егда оуслѣшаша въ шатрѣхъ єврей, оушасѣшася ѡ бѣи́шемъ: И нападе на нѣ страхъ и трѣпетъ, и не бѣ чѣлѣка пребывающа

предъ лицемъ великаго ктѣмъ, но истѣкше единодушно бѣжаху по великомъ пѣти полѣ и нагорныа. И ѿже ѡполчившиса въ горнѣхъ Ѹкрестъ Бетѣлѣн ѡвертишася въ бѣгство, и тогда сынове Ісавѣлы великъ мѣхъ рѣтнѣхъ ѡ нѣхъ оустремѣшася на нѣхъ. И посла Озіа въ Бетомасѣмъ, и Бикаю, и Хисаю, и Хвалъ, и во великъ предѣлѣхъ Ісавѣлы, бѣстники ѡ совершившихъ, и да вси потекутъ къ сѣмъ врагѣмъ на погубленіе нѣхъ. Егда же оуслѣшаша сынове Ісавѣлы, вси единодушно нападоша на нѣхъ, и съкоша нѣхъ лѣже до Хисы. такожде же и ѿже ѿзъ Іерусалима прѣидоша, и ѿзъ всеѣхъ нагорныа: возбѣстѣша ко нѣмъ бѣи́ша ѡполченію врагѣмъ нѣхъ, и ѿже въ Галаадѣ и въ Галіленѣ кодоша нѣхъ ѡзбою великою, дондеже минѣша Дамаскъ, и предѣла егѣ. Прѣчи же живѣиши въ Бетѣлѣн, нападоша на полкъ Исѣровъ, и побѣниша нѣхъ, и ѡбогатишася съѣмъ. Сынове же Ісавѣлы возвратѣшася ѡ съчи, возвладаша прочими, и вси и сѣла, ѿже въ горнѣхъ и наполенѣхъ, возвладаша многими корѣстѣми: бѣ ко множество много съѣмъ. Ісавѣмъ же Іевей великій старѣи́нныи сынѣмъ Ісавѣлѣхъ живѣиши во Іерусалимѣ прѣидоша ѿже зѣти благаѣ, ѿже сотвори Гдѣ Ісавѣ: и ѿже видѣти Ісидоръ, и глаголати съ нею миръ. Егда же прѣидоша